

CONTRIBUTII LA CUNOASTEREA MACROMICETELOR DIN REGIUNEA DE CAMPIE SI COLINARA A OLTENIEI

CONTRIBUTIONS TO THE KNOWLEDGE OF THE MACROMYCETES IN THE PLAIN AND HILLY REGION OF OLTENIA (III)

CIORTAN Ioana

Universitatea din Craiova – Gradina Botanica „Al. Buia”

Abstract: *The paper presents 33 species of macromycetes: 4 belong to Ascomycota and 29 to Basidiomycota. Each species has an updated nomenclature, more frequent synonymies, popular names, the phenophase, the ecology data, whether it is edible or poisonous. The paper also contains the information on the general and local spread, the locality altitude, the vegetal association and the sublayer, whether it is common or rare.*

Key words: *fungi, macromycetes, ascomycota, basidiomycota.*

Considerații generale fizico-geografice asupra Olteniei

Situată în sud-vestul României, Oltenia este o provincie istorico-geografică cu hotare naturale distincte: Dunărea la V și S, Carpații Meridionali la N și NV și Oltul la E. Jiul, râul cel mai important al Olteniei, împarte Câmpia Olteniei în două părți.

În această provincie se află următoarele etaje altitudinale: campestru (câmpie) între 27 m (între Caracal și Corabia) și 200 m altitudine, colinar (dealuri, inclusiv depresiuni subcarpatice 200-600 (700) m); montan (inferior, mijlociu și superior) între 600 (700)-1500 (1600) m; subalpin între 1500 (1600)-1700 (1800) m; alpin 1700 (1800)-2500 m altitudine.

Pe teritoriul Olteniei se întâlnesc trei regiuni climatice: central-europeană, submediteraneană și pontică. De asemenea și solurile sunt foarte variate.

Din punct de vedere al caracterului florei și vegetației, în Oltenia se poate delimita zona de silvostepă și următoarele etaje de vegetație: nemoral (al gorunului); et. fagului, et. molidului (boreal), et. jneapănului (subalpin) și et. alpin.

Dacă flora vasculară este relativ bine cunoscută, cercetările asupra florei criptogamice în această zonă sunt abia la început. Au apărut câteva lucrări asupra briofitelor, micromicetelor de pe plantele spontane, iar macromicetele din zonă sunt practic necunoscute. Într-o lucrare anterioară (Popescu Gh. et al. 2003) au fost semnalate pentru prima dată câteva specii de macromicete din Oltenia.

În comunicarea de față sunt semnalate 33 specii de macromicete: 4 din *Ascomycota* și 29 din *Basidiomycota*.

MATERIAL ȘI METODĂ DE CERCETARE ȘI PREZENTARE

Este cunoscut faptul că la cele mai numeroase macromicete corpurile sporifere (de fructificare) se formează spre sfârșitul verii și mai ales toamna. În planificarea

deplasărilor s-a ținut seamă de acest aspect și de aceea s-a inserat după fiecare specie și fenofaza, substratul și asociația vegetală în care a fost identificată.

Materialul colectat a fost determinat în laborator utilizând următoarele cărți: SĂLĂGEANU G., SĂLĂGEANU Anișoara. 1985; ELIADE Eugenia, TOMA M. 1977; HEIM Roger. 1969, folosind frecvent și cheia de determinare din W. ROTHMALER, 1994 și cu ilustrațiile alb-negru foarte sugestive.

Sistemul de clasificare și nomenclatură utilizate în lucrare au fost luate după KIRK M. P., CANNON F. P., DAVID C. J. and STALPERS A. J. 2001, care diferă în unele privințe de lucrările publicate anterior, datorită utilizării în taxonomie a datelor de biologie moleculară (secvențele nucleotidelor în acizii nucleici și a aminoacizilor în proteine).

Semne convenționale, abrevieri:

+++—ciuperci ce provoacă intoxicații mortale; ++—ciuperci ce provoacă intoxicații ale S.N.C. de tip muscarian, panterian, sudorian, narcotidian; +- ciuperci ce provoacă tulburări gastro-intestinale; xxx—comestibile cu foarte mare valoare alimentară; xx—comestibile cu mare valoare alimentară; x—comestibile cu mică valoare alimentară; I-IX—formarea corpurilor sporifere; G.B.=Grădina Botanică; g.=gen.

CONSPECTUL SPECIILOR FUNGI

I Phylum ASCOMYCOTA

A. Cl. Ascomycetes

1. Subcl. *Pezizomycetidae*

Ord. *Pezizales* J. Schtöt 1897

Fam. *MORCHELLACEAE* Rchb. 1834

3 g. cu 38 de spp. temperate.

g. *Mitrophora* Lév. 1846 (*Morchella* fide Seaver)

Apotecii diferențiat în pălărie și picior. Piciorul se fixează la pălărie aproximativ la mijlocul acesteia, caracter ce a determinat separarea din genul de bază—***Morchella***.

1. *M. semilibera* (DC.: Fr.) Lév. (*M. hybrida* Sow., *M. rimosipes* DC., *M. conica* Pers.: Fr.)—Zbârciog, Zbârciogul țuguat. Tericolă-saprofită; IV-VI, din et. campestru până în et. colinar; V-2004-pe sol umed, păd. Botorogi, jud. Gj., în *Quercus robori*—*Carpinetum*, alt. cca. 180 m.s.m.

g. *Morchella* Dill. ex Pers. 1794

Apotecii diferențiat în pălărie (cu alveole) și picior; piciorul unit cu marginea pălăriei; cca 38 spp. temperate.

2. *M. esculenta* (L.) Pers.: Fr.—Zbârciog, Burete, Burete de bubă, Ciuculete, Papi. Tericolă-saprofită; IV-V; V-2004-pe sol umed în G. B. „Al. Buia” a Univ.-Craiova, alt. cca 85 m.s.m. xxx. A se evita consumul ciupercii crude.

g. *Verpa* Sow. 1851

Apotecii diferențiat în pălărie fără alveole, în totalitate liberă, picior cilindric; cca 5 spp. nord-temperate.

3. *V. digitaliformis* Pers. (*V. conica* Müll.: Fr., *Phallus conicus* Müll.). Tericolă-saprofită; V-VI, din et. campestru până în et. montan; IV-2004, pe sol umed-păd. Botorogi, jud. Gj., în *Quercus robori*—*Carpinetum*, alt. cca 180 m.s.m. x—cu precauții.

2. Subcl. *Sordariomycetidae*

Ord. *Xylariales* Nannf. 1932

Fam. *XYLARIACEAE* Tul. & C. Tul. 1861

Corpuri fructe colective, numite strome, care sunt deja întemeiate atunci când se produce fecundația. 48 g. cu 386 spp. cosmopolite. Specii saprofite sau parazite, cele mai multe cu miceliu endofitic.

g. *Xylaria* Hill. ex Schrank 1979; nom. conserv.

4. *X. longipes* Nitschke. Lignicolă-saprofită; I-XII; IV-2004-pe lemn putred de *Quercus robur*, păd. Botorogi, jud. Gji., în *Quercus robur*-*Carpinetum*, alt. cca. 180 m.s.m.

II. Phylum **BASIDIOMYCOTA**

A. Cl. Basidiomycetes

1. Subcl. *Agaricomycetidae*

Ord. *Agaricales*

Fam. AGARICACEAE Chevall. (1826)

g. *Agaricus* L. 1753 (*Psalliota* (Fr.) P. Kumm., 1871)

5. *A. haemorrhoidarius* Kolchbr. et Schultz. Tericolă-saprofită. VII-X, în et. campestru și colinar; VII– 2004–pe sol, păd. Greci, jud. Ot., în *Quercus robur*-*Carpinetum*, alt. cca. 180 m.s.m. Rară; xx. Face parte din grupul ciupercilor de pădure, „silvatica”, a căror carne se înroșește la contactul cu aerul.

6. *A. xanthodermus* Genevier (*Psalliota xanthoderma* Richon et Rose) Tericolă-saprofită. VII-X, din et. colinar până în cel montan. VIII–2004–în G. B. „Al. Buia” a Univ.-Craiova.

g. *Macrolepiota* Singer 1948

(*Lepiota* s.l. 1990; *Leucocoprinus* Patt., 1888); cele mai multe tropicale, sunt frecvente și în zonele temperate, în sere; cca. 40 spp.

7. *M. gracilienta* (Fr.) Mos. (*Lepiota gracilienta* Krombch. Tericolă-saprofită; VIII-X, din et. campestru până în et. colinar; VIII-2004–în margine de păd, loc. Govora-Băi, jud. Vl., în *Carpino-Fagetum*, alt. cca. 480 m.s.m.

Fam. COPRINACEAE Overeem & Weese 1924

Reconsiderațiile filogenetice îndrumă la schimbarea delimitării și familia acum include șapte taxoni gastroizi și exclude speciile delicvescente precum *Coprinus comatus*, indicându-se încadrarea în **AGARICACEAE**. Cum acestea sunt deocamdată propuneri ce urmează a fi discutate, noi am tratat specia în continuare la familia sus numită; 7 g. cu 764 spp.

g. *Coprinus* Pers. 1797

8. *C. comatus* (Müll.: Fr.) S. F. Gray. (*C. porcellanus* Schaeff.)–Popenci, Bureți popenci, Căciula șarpelui, Buretele cu perucă. Terofită; IV-XI, prin grădini, parcuri, locuri cultivate; IX 2004–loc. Govora-Băi, jud. Vl., alt. cca. 460 m.s.m. xxx–în stadiul tânăr.

9. *C. micaceus* (Bull.: Fr.)–Bureciori de rouă. Terofită; IV-XI; V–2004–la baza unui trunchi de *Fagus sylvatica*, loc. Govora-Băi, jud. Vl., în *Carpino-Fagetum*; alt. cca. 480 m.s.m.; III-2005 în solul de ghiveci, în sera înmulțitor a G. B. „Al. Buia” a Univ.-Craiova. Netoxică, dar nu se recomandă consumul datorită reacției disulfiram ce poate apărea la consumul de alcool.

Fam. MARASMIACEAE Rose ex Kühner 1980

45 de g. cu 670 spp.

g. *Marasmius* Fr. 1836, nom. conserv.

Ciuperci cu carnea imputrescibilă și adesea cu picior cornos, pălăria mamelonată (ce le conferă aspectul unei elegante parașute), lame rare; cca. 500 spp., cele mai multe tropicale.

10. *M. oreades* (Bolt.: Fr.) Fr. (*M. caryophyllus* (Scaeff.) Schroeter, *Scorteus oreades* (Fr.) Earle, *Agaricus oreades* Bolton, *Agaricus coriaceus* Lightf.)—Bureți de pajște, Bureți de rouă, Ghebe de luncă (oreades_{fr}=nimfă a munților, oreadă), în italiană=picioare uscate, în franceză=marasmiul nimfei munților. Tericolă-parazită; V-VI; VI-2004—păd. Botorogi, jud. Gj., în *Quercus robori-Carpinetum*, alt. cca. 180 m.s.m., loc. Sutești-Drăgășani, jud. VI., în plantație de *Robinia pseudoacacia*, alt. cca. 310 m.s.m. xxx—numai pălăria. Această specie se consideră că face trecerea între **g. Marasmius** și **g. Collybia**.

Fam. PLEUROTACEAE Kühner 1980

2 g. cu 54 spp.

g. Pleurotus (Fr.) P. Kumm. 1871, nom. conserv.

Specii robuste ce au carnea tare, piciorul lipsă, lateral sau excentric, spori albi sau roz lila, netezi, cilindrici, neamiloizi. Cistide absente.

11. *P. eryngii* (DC.: Fr.) Quél.-Păstrăvul scailor. Specie tericolă-parazită care crește pe rădăcini de *Eryngium campestre*. Răspândire generală: litoralul mediteranean→Olanda, Franța. VI-IX; din et. campestre până în et. colinar; X-2004, loc. Sutești-Drăgășani, jud. VI., în plantație de *Robinia pseudoacacia*, alt. cca. 310 m.s.m. xxx.

Fam. STROPHARIACEAE Singer & A. H. Sm. 1946

Familie cu 7 g. și 328 spp., cu sporii întotdeauna negricioși, variind de la brun purpuriu la purpuriu-negru, cu membrana netedă, de obicei cu por germinativ larg. Lamele prezintă crisocistide, claviforme sau claviform-mucronate cu o incluziune refringentă de un galben ± intens în amoniac.

g. Pholiota (Fr.) P. Kumm. 1871, nom. conserv.

Cca. 150 spp. temperate (lignicole, cauzând putregaiul „inimii -lemnului”).

12. *P. mutabilis* (Fr.: Scaeff.) Quél. (*Kuehneromyces mutabilis* (Scaeff.: Fr.) Sing. & Smith.—Gheba ciobanilor, Popenci. Lignicolă saprofită sau parazită; IV-XII, din et. campestre până în et. montan; VII-2004-pe ciot de *Robinia pseudoacacia*, loc. Călugărei, jud. Dj. alt. cca. 90-100 m.s.m.; pe ciot de *Alnus glutinosa*—loc. Sutești-Drăgășani, jud. VI., alt. cca. 300 m.s.m. xxx—fără partea inferioară a piciorului.

Fam. TRICHOLOMATACEAE R. Heim ex Pauyan 1983, nom. conserv.

Trama himenoforului cu structură neregulată. Sporii hiliari până la roz, niciodată negri, lipsiți de por germinativ; 107 g. cu 2356 spp.

g. Clitocybe (Fr.) Staude 1857

Cca. 300 spp. cele mai multe nord-temperate.

13. *C. dealbata* (Sow.: Fr.) Kumm. Tericolă-saprofită; IX-XI, din et. campestre până în et. montan; VIII-2004—loc. Govora-Băi, jud. VI., în pajște de *Festuca rubrae-Agrostetum*, alt. cca. 460 m.s.m.; +++.

14. *C. infundibuliformis* (Schaeff.: Fr.) Quél. (*C. gibba* (Pers.: Fr.) Kumm.)—Pâlnioară. Tericolă-saprofită; VI-IX, la din et. campestre până în et. montan; VII-2004, localitatea Govora-Băi, jud. VI., în *Carpino-Fagetum*, alt. cca. 460 m.s.m.

g. Collybia (Fr.) Staude 1857, nom. conserv.

15. *C. fusipes* (Bul.: Fr.) Quél. (*Agaricus fusipes* Bull.). Lignicolă saprofită sau parazită; VI-XI, din et. colinar până în et. montan; VII-2004—păd. Călnic, jud. Gj., în *Quercus robori-Carpinetum*, alt. cca. 270 m.s.m. După unii autori necomestibilă, după alții comestibilă doar în stadiul tânăr.

Ord. *Boletales* E. J. Gilbert 1931 (*Sclerodermatales*)

Ordinul *Boletales* este acceptat astfel pe baza următoarelor caractere: basidioforul cu carnea moale, aproape întotdeauna împărțit în pălărie și picior. Hifele de cele mai multe ori fără anse. Himenoforul în formă de tuburi sau lamelar, izolat tranziție între ambele, aproape întotdeauna ușor detașabil de carnea pălăriei. Preponderent fungi micorizanți, mai rar pur saprofiți, cu totul rar parazitari.

Fam. BOLETACEAE Chevall. 1826
(*Xeracomaceae*, *Strobilomycetaceae*)

26 g. cu 415 spp.

g. Boletus Fr. 1821, nom. conserv.

16. *Boletus chrysenteron* Bull. ex St.-Amans (*Xerocomus chrysenteron* (Bull. ex St.-Amans) Qué.)—Hribul de mușchi. Specie micorizantă, VII-XI, din et. campestru până în et. colinar, mai rar la munte; VII-2004—păd. Greci, jud. Ot., în *Quercus-Carpinetum*, alt. cca 180 m.s.m. x.

17. *B. erythropus* (Fr.) Kbh. (*B. miniatopus* Secr.)—Buretele cu picior roșu, Buretele cărămiziu. Specie micorizantă, V-VI, din et. colinar până în et. montan; V-2004—păd. Greci, jud. Ot., în *Quercus robori-Carpinetum*, alt. cca 180 m.s. m. xx.

18. *Boletus subtomentosus* L.: Fr. (*Xerocornus subtomentosus* (L.: Fr.) Qué.)—Buza caprei. Specie micorizantă; VII-X, atât în et. campestru cât și în cel montan, pe terenuri ierboase, cu mușchi; VIII-2004—G. B. „Al. Buia” a Univ.-Craiova, sub *Diospyros lotus*; x.

Fam. SCLERODERMATACEAE Corda 1842

7 g. cu 50 spp..

g. Scleroderma Pers. 1801

25 spp.. Gleba lipsită de false peridiole.

19. *S. verrucosum* Pers.—Buretele cerbilor fals. Specie micorizantă, VIII-X, în et. campestru și în cel colinar; VIII-2004—G. B. „Al. Buia” a Univ.-Craiova, alt. cca. 85 m.s.m.

Ord. *Hymenochaetales* Oberw. 1977

Hifele pigmentate prin coloranți membranari.

Fam. HYMENochaETACEAE Imazeki & Toki 1954

Basidiofor resupinat până la pileat, clavarioid, anual sau peren. În funcție de context mono sau dimitic, xanthocroic (la tratarea cu KOH capătă o culoare roșu-brun sau gălbui brun). Himenofor neted sau poros, dichohifidii (parafize dichotomic ramificate) și asterosete (parafize în formă de stea, cu pereți îngroșați) prezente. Ansele absente. Sporii hialini până la bruni, în mod cazual netezi, rareori amiloizi. Lignicole, cauzând putregaiul roșu.

g. Inonotus P. Karst. 1879

20. *Inonotus dryadeus* (Pers.: Fr.) Murr. Lignicolă-saprofită, VI-X; IV–2004—păd. Călnic, jud. Gj., la baza unui trunchi de *Quercus robur*, în *Quercus robori-Carpinetum*, alt. cca 270 m.s.m.

Obs.: Gh. Sălăgeanu indică această specie ca saprofită pe stejar, mai rar pe castan. Rothmaler separă în specie de sine stătătoare. *I. dryophilus* (Berk.) Murr.—ciupercă ce crește numai pe stejar.

g. Phellinus Qué. 1886

21. *P. nigricans* (Fr.) Qué. (*P. igniarius* (L.: Fr.) Qué. f. *nigricans* (Fr.) Bourd. et Galz.). Lignicolă-saprofită; I-XII; X-2004—pe *Betula verrucosa*, în G. B. „Al. Buia” a Univ.-Craiova.

Ord. *Polyporales* Gaum. 1926

Fam. HAPALOPILACEAE Jülich 1982

10 g. cu 178 spp.

g. Bjerkandera P. Karst. 1879

Spp. nord-temperate.

22. *B. adusta* (Willd.: Fr.) Karst. (*Gloeoporus adustus* (Willd.) Pil.). Lignicolă-saprofită; I-XII; 2004–pe trunchi viu de *Acer pseudoplatanus*, în G. B. „Al. Buia” a Univ.-Craiova, alt. cca. 85 m.s.m.

Fam. GANODERMATACEAE (Donk) Donk 1948

4 g. cu 77 spp.. Basidiofor sesil până la stipitat, coriaceu, cu o crustă cerată. Sporii maronii, cu ornamentații exosporiale și în plus cu mixosporium (=perisporium Perreau 1967, Besson 1972, =mucostratum Clemenson 1973). Lignicole, cauzând putrezirea lemnului mort.

g. Ganoderma P. Karst. 1881

23. *Ganoderma lucidum* (Curtis) P. Karst.–Lingurița zânelor, Pitarcă, Buretele roșu. Lignicolă saprofită sau parazită, I-XII; XI-2004, jud. Gj., păd. Călnic, aparent pe sol, în *Quercus robur-Carpinetum*, alt. cca. 280 m.s.m., atât exemplare cu picior excentric, lateral dar și central.

Fam. FOMITOPSIDACEAE Jülich 1982

11 g. cu 115 spp.

g. Daedalea 1801

(*Agarico-suber* Poulet, 1793; *Agaricus* Murrill; *Phaeodaedalea*, *Xylostroma* Tode, 1790; *Striglia* Adans, 1763).

24. *Daedalea quercina* (L.) Pers. (*Agaricus quercinus* L., *Anrodia quercina* (L.) Quél., *Merulius quercinus* (L.) Pers., *Trametes hexagonoides* Fr., *Striglia quercina* (L.) Kuntze, *Trametes quercina* (L.: Fr.) Pill., *Daedaleites quercinus* (L.) Mesch.)–Iasca de stejar, lasca de cioată a stejarilor. Lignicolă saprofită sau parazită; I-XII; IV-2004–păd. Călnic, jud. Gj., în *Quercus robur-Carpinetum*; alt. cca 270 m.s.m.

Fam. POLYPORACEAE Fr. ex Corda 1839

71 g. cu 681 spp. Basidioforul anual sau peren, monomitic sau dimitic, cu hife scheleto-ligative. Himenofor tubular sau lamelar, ce nu se desprinde de trama corpului, sporii cilindrici. Specii lignicole (cauzând putregaiul lemnului mort sau viu) sau tericole. Cosmopolite.

g. Polyporus Fr. 1815

25. *P. arcularius* Batsch.: Fr. (*Leucoporus arcularius* (Batsch.) Quél., *Polyporellus arcularius* (Batsch.) Pil. Lignicolă parazită; I-XII; IV-2004–păd. Călnic–jud. Gj., în *Quercus robur-Carpinetum*, pe ramuri vii de *Q. robur*, alt. cca 270 m.s.m.

Ord. *Russulales* Kreisel ex. P.M. Kirk, P.F. Cannon & J. C. David 2001

11 familii. cu 64 genuri și 1709 specii cu basidiofori ectomicorizanți saprofiți sau paraziți pe arbori, epigei, în parte hipogei. Cosmopolite.

Ordinul conține reprezentanți cu himenofor lamelar, tubular, irpecoid. Astfel, în *Russulales* sunt încadrate fam. ca **HERICIACEAE**, **BONDARZEVIACEAE**, **PENIOPHORACEAE**, **STEREACEAE** etc.

Fam. RUSSULACEAE Losty 1907

7 g. și 1259 spp. Basidiofori agaricoizi sau gasteroizi, trama neregulată, cu sferociste, sporii hialini, amiloizi, ornamentați. Genurile gasteroide sunt în general acceptate ca genuri bune, independente.

g. *Lactarius* Pers. 1797

Specii temperate cu hife laticifere. Unele comestibile.

26. *L. piperatus* (Scop.: Fr.) S.F. Gray. (*Agaricus piperatus* Scop., *A. amoenus* Weism.)-Buretele piperat, luțari, Gorgani, Hulubițe, Pâinea pădurii etc. Specie micorizantă; VII-IX; VI-2004-loc. Ponoare, jud. Gji., sub *Quercus robur*, în tufărișurile de *Syringa vulgaris*, alt. cca. 780 m.s.m.

27. *L. volemus* Fr.-Lăptuca dulce; Specie micorizantă; VIII-IX; VIII-2004-loc. Govora-Băi, jud. Vl., în *Carpino-Fagetum*, alt. cca 460 m.s.m.

g. *Russula* Pers. 1796

28. *R. alutacea* (Pers. ex. S. F. Gray.) sens. Milz. Zevra-Pâinișoare. Burete de spin. Specie micorizantă; VI-IX; VIII-2004-loc. Govora-Băi, jud. Vl., în *Carpino-Fagetum*, alt. cca 460 m.s.m.

29. *R. lepida* Fr.-Pâinișoare. Specie micorizantă; VII-X; VIII-2004-loc. Govora-Băi, jud. Vl., în *Carpino-Fagetum*, alt. cca 460 m.s.m.

30. *R. vesca* Fr.-Pâinea pământului. Specie micorizantă; VII-X; VIII-2004-loc. Govora-Băi, jud. Vl., în *Carpino-Fagetum*, alt. cca 460 m.s.m.

31. *R. virescens* (Scaeff. ex. Zant.) Fr.-Oițe. Specie micorizantă; VI-IX; VIII-2004-loc. Govora-Băi, jud. Vl., în *Carpino-Fagetum*, alt. cca 460 m.s. m.

Fam. STERACEAE Pilát 1930

32. g. cu 134 spp. *Basidiofor* coriaceu sau suberos, întins-răsfânt sau complet întins, dimitic, rar trimitic, în mod tipic diferențiat în tricoderm (apropiat de cortex) și hife curbate laxe deasupra himeniului. Himenoforul neted sau tuberculat; sporii hialini, netezi, amiloizi sau neamiloizi; specii lignicole și tericole.

g. *Stereum* Pers. 1794

32. *S. gausapatum* Fr. Lignicolă saprofită sau parazită; I-XII; XI-2004- păd. Bucovăț, jud. Dj., pe trunchi mort de *Quercus cerris*. În Qercetum frainetto-cerris, alt. cca 180 m.s.m.

Ord. Thelephorales Corner ex Oberw. 1976

2 fam. (**BANKERACEAE** și **THELEPHORACEAE**), 18 g., 177 spp.

Se deosebește de *Poriales* și *Hymenochaetales* prin sporii cu asperități, pigmentați membranar, care, de cele mai multe ori sunt înzestrați cu negi sau țepi aranjați în perechi. Ciupercile înmagazinează acid telefor sub formă de depozite pigmentate pe hifele tramei (Strasburger 1999).

Fam. BANKERACEAE Donk 1962

g. *Hydnellum* P. Karst. 1879

(*Phaeodon* J. Schröt, 1888; *Calodon* P. Karst., 1881)

33. *H. ferrugineum* (Fr.) P. A. Karst. (*H. f.* Fr., *Calodon ferrugineum* (Fr.) Pat.). Tericolă-saprofită; VIII-X; VIII-2004-G. B. „Al. Buia” a Univ.-Craiova, alt. cca 85 m.s. m.; loc. Govora-Băi, jud. Vl., în *Carpino-Fagetum*, alt. cca 460 m.s.m.

DISCUȚII

Sistemul de clasificare folosit în prezenta lucrare are la bază informațiile filogenetice rezultate din analizele secvențelor de acizi nucleici, în special DNA ribosomal. Acest sistem este propus de a noua ediție a „Dictionary of the Fungi” – edited by P. M. Kirk, P. F. Cannon, J. C. David and J. A. Stalpers (2001) având la bază clasificarea folosită în a opta ediție.

Deși anul 1985 a abundat în publicarea de materiale care au avut la bază informația moleculară, multe grupe de fungi nu au încă sistematica bazată pe

acest fapt. Acestea sunt cazuri particulare pentru fungii saprobi și pentru taxonii biotrofici, care nu cresc în cultură.

Chemotaxonomia ascomicetelor și basidiomicetelor recunoaște ca valide acele date morfologice care sunt o parte a manifestării externe a întregului genom.

Pentru *Ascomycota* sunt acceptate 6 clase: *Ascomycetes*, *Neolectomycetes*, *Pneumocystidiomycetes*, *Saccharomycetes*, *Taphrinomycetes*.

În ceea ce privește *Basidiomycota*, evidențele studiilor moleculare au confirmat decizia de a integra gastromicetele și himenomycetele într-un singur sistem, fam. *Lycoperdaceae* în ord. *Agaricales*, *Sclerodermataceae* în *Boletales*, *Gomphaceae* în *Phallales* și *Stereaceae* în *Russulales* și acceptarea a trei clase: *Basidiomycetes*, *Uredinomycetes* și *Ustilagomycetes*.

CONCLUZII

Pe lângă prezentarea unui număr de 33 specii de macromicete din patru județe ale Olteniei, cu relief de câmpie și colinar, lucrarea vrea să atragă atenția asupra problemelor de nomenclatură și clasificare a fungilor, care la noi în țară, considerăm că nu au fost actualizate în conformitate cu normele internaționale, publicațiile de orice natură în acest sens fiind foarte puține, insuficiente.

Din totalul de 33 specii semnalate în regiune, 4 sunt ascomicete și 29 basidiomicete. Dintre acestea: 10 specii sunt tericole saprofite, 2 specii tericole parazite, 3 specii lignicole saprofite, 2 specii lignicole parazite, 6 se comportă ca specii atât saprofite cât și parazite lignicole, 8 specii micorizante, terofite–2 specii.

BIBLIOGRAFIE

1. Alexopoulos C.J.. 1996–*Introductory Mycology*. New York. Jhon Wily & sons.
2. Bontea Vera. 1953. București-Ciuperci parazite și saprofite din Republica Populară Română. Edit. Acad. Române. 637 pp.
3. Eliade Eugenia, Toma M., 1977. București-Ciuperci-Mic Atlas. Ediția a-II-a revizuită. Edit. Did. și Ped. 359pp.
4. Heim Roger, 1969. Paris VIe-Champignon d'Europe. Generalités-Ascomycetes-Basidiomycetes. Editions N. Boubée & Cie. 3 place Saint-André-des-Arts.
5. Kirk P. M. & Ansell A. E. 1992-*Authors of fungal names-a list of scientific names of fungi, with recomandaded standard formes of their names, including observations*. Index of Fungi Supplement. Plymouth: Latimer & Co. Ltd. 94 pp.
6. Kirk P. M., Cannon P.f., David J.C. and Stalpers J. A.-*Dictionary of the Fungi*-9th. Edition 2001-Cabi Publishing-Prnted and bound in the U.K. by Biddles Ltd., King's Lynn. 655pp.
7. Popescu G., Răduțoiu D. Boruz Violeta, Ciortan Ioana. 2003-*Macromicetes from Oltenia(1)*-Analele Șt. Ale Univ.,Al. I. Cuza” Iași (Serie Nouă), Secțiunea a II a, Biologie vegetală. XLIX, 145-150.
8. Rothmaler W. 1994, *Excursionsflora von Deutschland*. Vol I, 330 pp. (210-540).
9. Sălăgeanu Anișoara, Sălăgeanu Gh. 1985-*Determinator pentru recunoașterea ciupercilor comestibile, necomestibile și otrăvitoare din România*. Edit. Ceres. 323 pp.